

**RAAD VAN TUCHT DEN HAAG -
JT 2010-07**

Een registeraccountant die privé een lening sluit en zich daarbij afficheert als accountant schendt het vertrouwen in het beroep als hij die lening niet aflost.

Een registeraccountant sluit een lening en komt met de geldverstrekker overeen dat hij het bedrag binnen drie maanden terugbetaalt met een rente van 45 procent. Als de uiterste betalingsdatum van 31 december 2006 is verstreken, zegt de accountant de geldverstrekker per e-mail en sms herhaaldelijk toe alsnog te zullen betalen. De accountant lost echter niets af en de geldverstrekker stapt naar de tuchtrechter.

De Raad van Tucht Den Haag zegt dat het aangaan van een lening in beginsel niets te maken heeft met de uitoefening van het accountantsberoep. Maar om twee redenen houdt de handelwijze van de accountant toch verband met het beroep. In de eerste plaats heeft hij aangegeven dat hij registeraccountant was toen hij de lening aanging. Bovendien speelden op de achtergrond cijfers mee die afkomstig waren van het accountantskantoor waaraan de registeraccountant verbonden was geweest.

Door zijn verplichtingen en ook herhaaldelijk zijn toezeggingen niet na te komen heeft de registeraccountant het vertrouwen dat de geldverstrekker in hem stelde in ernstige mate beschaamd. De beklagde leningnemer heeft misbruik gemaakt van zijn inschrijving als registeraccountant. Door zijn handelen heeft hij het accountantsberoep – waarvan betrouwbaarheid en integriteit kernwaarden zijn – in diskrediet gebracht. De Raad van Tucht legt hem daarvoor de zwaarste maatregel op en haalt zijn inschrijving in het register door.

1359/09.04

Annotatie bij JT 2010-07

De Raad van Tucht noemt als toetsstenen zowel de 'eer van de stand' uit de GBR-1994 als 'de fundamentele beginselen' uit de VGC, welke laatste van kracht is geworden met ingang van 1 januari 2007. Betrokkene diende de lening uiterlijk 31 december 2006 terug te betalen, maar kwam in 2007 herhaaldelijk gedane toezeggingen niet na. De raad concludeert dan ook dat betrokkene zowel de eer van de stand als de fundamentele beginselen van integriteit en professioneel gedrag heeft

geschonden, maar overweegt wel dat het aangaan van een overeenkomst niet direct een uitoefening van het beroep is. Kennelijk heeft de raad geworsteld met de vraag of het begrip 'de eer van de stand' al dan niet breder was dan de reikwijdte van de fundamentele beginselen. Dit is niet onbegrijpelijk omdat een amendement op de VGC om dit begrip, zij het moderner geformuleerd, in de VGC te handhaven indertijd expliciet verworpen is. Maar tot 1 mei 2009 kon ook geklaagd worden over inbreuken op de 'eer van de stand', want dit begrip is pas met ingang van die datum, bij de invoering van de Wtra, verwijderd uit de desbetreffende bepaling in de WRA. Overigens heeft het fundamentele beginsel van integriteit in de VGC betrekking op de beroepsmatige en zakelijke betrekkingen van een accountant, waarbij toch de vraag rijst of zakelijke betrekkingen in privé ook onder de werking van de VGC vallen. Maar die vraag was dus in casu niet aan de orde. Uit de tekst van de uitspraak blijkt dat betrokkene zich verbonden had om over een periode van hooguit drie maanden een vergoeding van liefst 45 procent te betalen. Hij moet dus wel wanhopig zijn geweest. Hij heeft dan ook geen verweerschrift ingediend en is niet ter zitting verschenen, en zich reeds kort na de indiening van de klacht uit het register laten uitschrijven. Dat voorkwam uiteraard de sanctie van doorhaling niet.

Hans Blokdijk

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-10

Het opzetten en implementeren van een kwaliteitsbeheersingssysteem is waardevol, maar niet te beschouwen als 'vaktechnische research op zijn vakgebied'. Een accountant verdient er dus geen studiepunten mee.

Omdat een accountant niet voldaan heeft aan de verplichting zijn PE-punten te registreren, dient het NIVRA een klacht in bij de Accountantskamer. Daar verweert de beklagde registeraccountant zich met het argument dat hij een veelvoud van het gemiddeld aantal studie-uren per jaar heeft gemaakt door een kwaliteitsbeheersingssysteem op te zetten en implementeren. Daaraan hecht de registeraccountant meer waarde dan aan het systeem van permanente educatie dat het NIVRA voorschrijft. Waardevol vindt de Accountantskamer de activiteiten van de accountant. Het

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

opzetten en implementeren heeft er bovendien aan bijgedragen dat de registeraccountant kennis heeft verworven en bijgehouden van een specifiek, meer systematisch onderdeel van het accountancyvak. Maar het beginsel van deskundigheid en zorgvuldigheid houden in dat de registeraccountant in het kader van een goede beroepsuitoefening ook zijn materiële kennis van het vak actief en aantoonbaar bijhoudt en uitbreidt. Dus niet alleen kennis over de systematische aanpak van kwaliteitsbeheersing. Want die is niet te beschouwen als 'vaktechnische research op zijn vakgebied'.

In de ogen van de Accountantskamer heeft de registeraccountant niet aangegeven hoe hij gewaarborgd heeft dat hij zijn eigen deskundigheid op peil houdt en verdiept. En evenmin hoe hij het fundamentele beginsel van deskundigheid en zorgvuldigheid in acht neemt. Daarmee heeft de registeraccountant niet alleen de Verordening Gedragscode en de Verordening Permanente Educatie overtreden, maar ook de Wet toezicht accountants en het Besluit toezicht accountants.

De Accountantskamer vindt dat de registeraccountant onvoldoende beseft dat het bevorderen van deskundigheid en zorgvuldigheid kan worden toevertrouwd aan een slagvaardige beroepsorganisatie die met enig gezag kan optreden. Als de beroepsorganisatie is overgeleverd aan de vrijwillige medewerking en instemming van elke individuele beroepsbeoefenaar schaadt dat niet alleen de belangen van deskundigheid en zorgvuldigheid, maar ook het publieke vertrouwen in de stand van registeraccountants.

De Accountantskamer berispt de registeraccountant, die verder een boete krijgt van € 2000.

09/1032 AK

Annotatie bij JT 2010-10

Voor een accountant die bij de AFM staat ingeschreven als 'extern accountant' betekent het achterwege laten van permanente educatie (PE) dus óók een overtreding van de Wta en de Bta. In de strafmaat heeft de Accountantskamer dit kennelijk niet meegewogen.

Betrokkene is het duidelijk oneens met de PE-verplichting zoals die door het NIVRA vorm is gegeven. Bij 'reconventioneel verzoek' vraagt hij de Accountantskamer het NIVRA te gebieden een andere regeling tot stand te brengen.

Afgezien van het feit dat een dergelijk verzoek

niet ontvankelijk is, verwerpt de Accountantskamer dit ook op grond van het feit dat de regeling rechtsgeldig is vastgesteld.

Evenals in JT 2010-09 en JT 2010-11 wordt de klacht dat betrokkene niet voldaan heeft aan zijn registratieplicht ongegrond verklaard omdat er niets te registreren viel: hij had geen enkel PE-punt behaald.

Voorts verzoekt betrokkene de Accountantskamer geen uitspraak te doen alvorens hij zich op eigen initiatief alsnog uit de registers van het NIVRA en de AFM uitschrijft. Ook dat verzoek wordt verworpen omdat een accountant dan toch tuchtrechtelijk verantwoordelijk blijft voor zijn handelen en nalaten ten tijde van zijn inschrijving.

Hans Blokdijk

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2010-15

Het is onzorgvuldig dat een accountant zijn toezegging niet nakomt om het conceptrapport en de volledige presentatie van diens onderzoek voor commentaar voor te leggen aan de voormalig huisaccountant van zijn opdrachtgever.

Een registeraccountant van een kantoor op Aruba klaagt een partner van een big four-kantoor op dat eiland aan. Het big four-kantoor, dat de boeken controleert van een Arubaanse handelsonderneming, heeft namelijk een offerte uitgebracht om ook de administratie en de jaarrekening te verzorgen. Het kantoor van de klagende accountant verzorgt de administratie en de jaarrekening echter al jaren. De offerte volgt op een onderzoek dat het big four-kantoor uitvoert naar de afnemende financiële resultaten van de handelsonderneming.

De klacht van de gepasseerde accountants komt erop neer dat zij vinden dat de grote broer een te lage prijs rekent en de administratie- en samenstellingswerkzaamheden niet mag combineren met de controle. Verder heeft het big four-kantoor verzuimd met hen als voorganger contact op te nemen. Bovendien ontbreekt voor het onderzoek naar de financiële resultaten een deugdelijke grondslag en is de grote concurrent de afspraken niet nagekomen om de conceptrapportage en de presentatie van een rapport voor commentaar voor te leggen.

De klacht over de prijsstelling is volgens het College van Beroep voor het bedrijfsleven ongegrond. De accountant heeft kunnen aantonen dat de lagere vergoedingen redelijk is nu hij de kennis van de organisatie zou vergroten door het uitvoeren van bepaalde administratieve werkzaamheden. De prijs is ook vergelijkbaar met die van een ander kantoor. De combinatie van controle en administratieve werkzaamheden kan door de beugel, omdat de handelsonderneming is geen *public interest entity* is.

Het College wuift ook de klachten over de deugdelijke grondslag weg. Het bigfour kantoor heeft bij de presentatie van de resultaten duidelijk aangegeven dat de bevindingen voorlopig waren; dit stond ook vermeld op elke bladzijde van de bijbehorende *handout*. Bovendien hadden de rapporteurs duidelijk vermeld dat de bevindingen nog moesten worden besproken met de klagende accountants. Het moet de opdrachtgever dus duidelijk zijn geweest dat de bevindingen een voorlopig karakter hadden.

Het bigfour kantoor erkent dat het zich niet aan de afspraak heeft gehouden het conceptrapport en de volledige presentatie te verstrekken of ter inzage te geven aan zijn voorganger. Het College vindt het onzorgvuldig dat het big four-kantoor dit heeft nagelaten en waar-schuwt de verantwoordelijke partner daarvoor schriftelijk.

1227/06.43

AWB 08/69 LJN BK5878

Annotatie bij JT 2010-15

Niet iedere accountant zal zich gerealiseerd hebben dat artikel 31 GBR-1994 ook gold indien hij een geheel andere opdracht aanvaardde dan de doorlopende controle- of samenstellingsopdracht van de 'huisaccountant'. Onder de VGC is dit ook niet zo; de aanbeveling om bij het ontwaren van een mogelijke bedreiging voor de naleving van de fundamentele beginselen de voorgaande accountant te benaderen geldt slechts indien diens opdracht zou worden overgenomen. De sanctie voor het achterwege laten van hoor en wederhoor lijkt licht, maar er is blijkens de uitspraak nooit een definitief rapport uitgebracht.

Hans Blokdijk